

عنوان مقاله:

نقش خود متمایزسازی در پیش بینی رضایت زناشویی زنان شاغل

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 4، شماره 40 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرتضی طبیب - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده ادبیات، علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران

محمد قمری - گروه مشاوره، واحد ابهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ابهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش تعیین رابطه خود متمایزسازی با رضایت زناشویی زنان شاغل در اداره آموزش و پرورش شهرستان ملارد بود. این پژوهش برحسب هدف بنیادی است و برحسب نحوه گردآوری داده ها همبستگی می باشد. جامعه آماری این تحقیق شامل ۱۰۰ نفر از شاغلین زن متاهل آموزش و پرورش شهرستان ملارد می باشد. روش گردآوری داده ها کتابخانه ای و با استفاده از ابزار فیش برداری اطلاعات موردنیاز جمع آوری شد و در مرحله نهایی برای گردآوری اطلاعات از نمونه آماری از دو پرسشنامه استاندارد رضایت زناشویی انریچ (ENRICH-۱۱۵) و خود متمایزسازی دریک و موردک (SDI-CF)، استفاده شده است. همچنین نرمال بودن داده ها به وسیله آزمون کلموگروف اسمیرنوف بررسی شد. با توجه به آزمون که از نوع همبستگی می باشد، برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش آماری ضریب همبستگی گشتاوری پیرسون و رگرسیون استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد: خود متمایزسازی رضایت زناشویی زنان شاغل را پیش بینی می کند و همچنین بین خود متمایزسازی با رضایت زناشویی زنان شاغل در آموزش و پرورش شهرستان ملارد رابطه معنی دار مثبت وجود دارد.

کلمات کلیدی:

خود متمایزسازی، رضایت زناشویی، زنان شاغل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1670798>

